

Barbara Cartland

A woman with dark, curly hair is shown in profile, looking down at a large bouquet of pink and white hydrangeas. The background is a soft, light pink color. The text 'Barbara Cartland' is written in a large, white, elegant script font at the top. Below it, the title 'Armastus lõpeb keskööl' is written in a smaller, dark blue, serif font inside a white oval with a dark border.

Armastus lõpeb keskööl

Barbara Cartland
Love Leaves At Midnight
1978

Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub eranditult kirjastusele AMOR.

Selle raamatu reprodutseerimine, tõlkimine ja levitamine ilma valdaja loata on õigusvastane ja seadusega karistatav.

Kaane kujundanud OÜ Nonparell
Toimetanud Viivi Dengo
Korrektor Inna Viires

© 1978 Barbara Cartland
All rights reserved.

Trükiväljaanne © 2004 Kirjastus AMOR

Elektroniline väljaanne © 2010 Kirjastus AMOR

Raamatu nr 10354

ISBN 978-9949-20-086-3

Autori märkus

*K*rahv Granville, tema kõrgeaususe peasekretär välis-
suhete alal aastal 1883, mil selles raamatus kirjeldatud sünd-
mused aset leiavad, oli minu abikaasa sugulane.

Minu valduses on tema allkirjaga pass minu vanaisa James
Falkner Cartlandi nimele, et too koos oma naisega saaks välis-
maal reisida.

See on nagu väga õhukesele paberile kirjutatud kiri, mil-
lel ülanurgas kuninglik vapp ning allääres allkiri.

Suurbritannia püüdis tollal ja üldse kogu Victoria ajastu
vältel diplomaatiliste kanalite kaudu Euroopas võimutasa-
kaalu saavutada.

1883

1

*R*ong, mis oli Victoria sõlmjaamast veerandtunnise hilinemisega välja sõitnud, püüdis kaotatud aega tasa teha.

Xeniale tundus, et vagun rapub kuidagi ebaloomulikult.

Kuigi see talle tol hetkel polnud meeldinud, oli ta nüüd rõõmus, et proua Berkeley oli tungivalt nõudnud akende korralikku sulgemist vältimaks suitsu sissepääsu.

Oma tööandja vastas istudes mõtles Xenia juba vähemalt tuhandendat korda, kui õnnelik ta oleks võimaluse üle teisele poole La Manche'i sõita ja Prantsusmaad külastada, kui vaid proua Berkeley talle seda kogu aeg meelde ei tuletaks.

“Enamik noori inimesi oleks vaimustuses, et saab Mandri-Euroopat näha, kuid sina peaksid olema eriti õnnelik,” ütles ta karmi ja närvidele käiva tooniga.

Xenia teadis, et need sõnad viitasid jälle kurvale tõsiasjale, et ta oli pärast isa ja ema surma jäetud siia maailma ainsagi sendita.

Xenia oli lootnud, et keegi tema sugulastest ehk hakkab tema eest hoolitsema, kuid juhtus hoopis nii, et neiukese võttis oma majja võõras naine, kes oma heategevuse üle väga uhke oli.

Austatud proua Berkeley oli mõisniku lesk samas väikeses külas, kus Xenia oli kogu elu elanud.

Suurem osa selle küla elanikest tegi tööd Berkeley mõisas, kuid Xenia isa oli olnud erand, ning piiga arvas, et proua Berkeley tundis südametunnistuse piinu sellepärast, et tal polnud võimalik Xenia isa ja ema eest hoolt kanda nii, nagu tal kombeks oli.

Siiski tunnistas Xenia oma mõttes, et sel lõputul helduse jagamisel oli mingi võidukas kõrvalmaik.

Näis täiesti võimatu, et proua Berkeley, kellel oli palju raha ja suur mõis, võinuks olla armukade vaikse tagasihoidliku proua Sandoni suhtes, kes ei teinud ainsatki pingutust, et end mingilgi moel maksuma panna.

Xenia ju teadis, et vastupidiselt proua Berkeleyle olid tema ema armastanud kõik lihtsalt tema kaastundliku, mõistva ja lahke oleku pärast.

Proua Berkeley oli otsustanud hakata Sandonite eestkostjaks, ning tõsiasi, et nende ainus laps jäi saatuse hoolde, avaldas tema edevusele tugevat mõju.

“Mida sa oleksid peale hakanud, kui mina poleks sind oma majja võtnud ja sinust oma seltsidaami teinud, makstes sulle

sealjuures selle vähese eest, mida sa minu heaks teed, väärilist palka?” ei väsinud ta küsimast.

Xenia arvates oli niisugune suhtumine ebaõiglane.

Ta leidis, et proua Berkeley seltsidaami kohustusi täites pidi ta varahommikust hilisõhtuni vahetpidamata jalul olema.

Alati oli vaja midagi tuua ja viia, alati oli vaja teateid edasi anda, rääkimata väikestest ülesannetest, mis kindlasti kuulusid hoopis toatüdruku kohustuste hulka.